

BROTT

Tjänstefel 2018-07-21

Id: POD50-BR2018-520118838-8U, Ext ärendenr: 0150-K3051-18

BESLUT

Förundersökningen läggs ned

Skäl

Det finns inte längre anledning att fullfölja förundersökningen.

23 kapitlet 4 § andra stycket rättegångsbalken

Motivering

Bakgrund:

Ett rån inträffar på natten den 21 juli i Linköping. En polispatrull anträffar de förmodade gärningsmännen, som vid polisens kontaktförsök skingras åt olika håll. I samband med det kommer poliserna ifrån varandra och en av poliserna hamnar i en mycket hotfull situation med en av de förmodade gärningsmännen, en yngling född 1999. Polismannen skjuter verkanseld mot ynglingen, som avlider av skottskadorna.

Bedömning:

Av förundersökningen framgår att polismannen befinner sig i en nödvärnssituation då han avlossar skotten. Polismannen har blivit angripen och fasthållen runt halsen av ynglingen. Polismannen försöker avvärja våldet med sin batong och tårgasspray, vilket misslyckas. Polismannen skjuter därefter verkanseld från mycket nära håll. Det har inte varit uppenbart oförsvarligt av polismannen att i den uppkomna situationen avlossa verkanseld. Uppgifterna i ärendet ger därför inte anledning anta att brott som hör under allmänt åtal har förövats.

Kort sammanfattning av tillämpad rättslig reglering:

En polisman får, i den mån andra medel är otillräckliga och det med hänsyn till omständigheterna är försvarligt, använda våld för att genomföra en tjänsteåtgärd om han möts med våld eller hot om våld, 10 § polislag (1984:387).

Våldet ska anpassas efter den uppkomna situationen. Polismannen får inte använda mer våld än vad situationen kräver 8 § polislag (1984:387)

Skjutvapnet är den yttersta våldsanvändningen en polisman kan använda sig av och det är närmare reglerat i kungörelse (1969:84) om polisens användning av skjutvapen. Av kungörelsens 1 § framgår att om det föreligger rätt till nödvärn enligt 24 kap 1 § brottsbalken, får polisman använda skjutvapen för att avvärja svårare våld mot polismannen själv eller annan eller hot som innebär trängande fara för sådant våld.

En gärning som någon begår i nödvärn utgör brott endast om den med hänsyn till angreppets beskaffenhet, det angripnas betydelse och omständigheterna i övrigt är uppenbart oförsvarlig, 24 kap 1 § brottsbalken.